

מ"ת 46205/11 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 22-11-46205 מדינת ישראל נ' פלוני(עוצר)

בפני **כבוד השופטABI וסטרמן**
המבקשת מדינת ישראל
נגד **פלוני (עוצר)** המשיב

החלטה

לפני בקשה לעזר את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום

נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו, במסגרת ארבעה אישומים, עבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוגו, וכן עבירות של נהיגה בפסילה ושיבוש מהלכי משפט. בחלק הכללי צוין כי המשיב פרוד מאשתו, ומוצי במערכת יחסים עם המתלוונת מזה שלוש שנים

במסגרת האישום הראשי נטען כי ביום 13.11.22 שבה המתלוונת לביתה לאחר שלנה בבית חברתה, והופתעה למצוא שם את המשיב, אשר שאל אותה היכן שהתחה. המשיב ביקש לקבל לידיו את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוונת, ומשמירה לו את המכשיר החל מעין בתכנתובותיה האישיות. משחביב בתקנות שלא מצאה חן בעיניו, אחץ בגרונה של המתלוונת בעוצמה וחנק אותה תוך שהוא מתחקר אותה מיהו האדם עמו התחבבה. מעשיו של המשיב הותירו בצווארה של המתלוונת סימנים אדומיים. בהמשך הניח המשיב למATALונת, וניסה לנשקה. לאחר מכן נטל המשיב את מפתחות רכבה של המתלוונת ואת מכשיר הטלפון שלה, ויוצא מן הדירה. המתלוונת הזעיקה את חברתה והשתים נסעו ברכבה של החברה. המתלוונת ניסתה להתקשר למשיב, ומשזה לא ענה לה הזעיקה משטרת. במהלך הנסעה הבחינו המשיב וחברתתו כי המשיב נושא בעקבותיה, ובהמשך השיב לה את מפתחות הרכב. המשיב נהג ברכב כשהוא פסול(lnaviga).

בעודה בוחנת המשטרה ומוסרת את תלונתה, החל המשיב לשוחח למATALונת הודעות מהטלפון הנייד שברשותו, כאשר בין היתר כתוב לה: "תשליך לאמא שלך הودעה שלא לדבר", "תגידו להם שאת רוצה למכת הביתה", "את חיית ליצאת שם ... הם מנסים לקבור אותי", "אל תעני לו על שם דבר תגידו לו מה שהיא לי להגיד אמרתי פה נגמר הסיפור", "טוב תמחקי את כל השיחות אני עכשו יוצא לשם", והודעות דומות.

במסגרת **האישום השני**, נטען כי שלושה חודשים לפני כן, על רקע ויכוח בין השניים, ובעוד המתלוננת ישבה במושב הנהג ברכבה ורגלה השמאלית מחוץ לרכב, טرك המשיב בחזקת דלת הרכב על רגלה. מעשו של המשיב גרמו למתלוננת המטומנת ברגלה.

במסגרת **האישום השלישי** נטען כי לאחר שהתגלו בין המשיב למתלוננת ויכוח על רקע העשוי כי היא מצויה בקשר עם הגירוש שלה, החל המשיב לסתור ולהכות בנסיבות ידיו בפניה של המתלוננת בעודה מנסה להתגונן בנסיבות ידיה. במעשה גרם המשיב למתלוננת ש:rightה מעל עיניה, ציפורני אכבעותיה נשבר, ונותרה לה המטומה בкус ידה.

במסגרת **האישום הרביעי** נטען כי המשיב, ביום 22.9.15, התקשר למקום עבודתה החדש של המתלוננת, ושם ברקע קול גברי של אדם העובד עמה. בנסיבות אלה בערה חמתו של המשיב והוא התקשר למתלוננת פעמים רבות, תוך שהוא מצין בפניה כי אינו מוכן שתעבד בחברה. משנה בהירה המתלוננת כי הדבר מפריע לה, והורה המשיב למתלוננת לצאת מהמקום, אחרית גיע ועשה זאת בכך. בהמשך היום הגיע המשיב למקום העבודה של המתלוננת אשר הסתגרה מפני בחדרה של מנהלת, תוך שהוא מוסיף לה התקשרות אליה ושולח לה הודעות, בהן איים עליה בין היתר "בשלב מסוים תצטרכי לצאת זה הסוף שלך", ו"את תראה מה אני יעשה לך".

טענות הצדדים

המבקשת טענות כי בתיק החקירה ראיות לכואורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, המתבססות בין היתר על הודעות המתלוננת, הקלטת השיחה למקץ 100, דו"חות פועלה ותיעוד מצלמות הגוף של השוטרים, הודעות חברותה ואחותה של המתלוננת, פלט שיחות והודעות ואטסאף, תמונות החבלות שנגמרו למילון ועוד.

נטען כי העבירות המיוחסת למשיב מלמדות על מסוכנות רבה כלפי המתלוננת, וכן חשש להדחת עדים וшибוש מהלכי משפט. עוד צוין כי לחובת המשיב הרשות קודמות בעבירות שונות בהן תקיפת בן זוג, איומים, והפרת הוראה חוקית. כן תלוי ועומד נגדו מאסר מוותנה בר הפעלה בתיק זה, וככתב אישום נוסף בעבירות של סחר בסמים.

המשיב חולק על קיומן של ראיות לכואורה המיוחס לו במסגרת **האישומים הראשון והשני**.

עיקר טענותיו של המשיב מתייחסות **לאישום הראשון**. נטען כי מחומר הראיות עולה דווקא האובססיה של המתלוננת כלפי המשיב, אשר חשה בו כי נפגש עם אשתו-פרודתו. אשר על כן, נטען כי המנייע להגשת תלונוניתה הוא נקמה על כך ששיקר לה והחליט לחזור לחיים משותפים עם אשתו. לגורסת המשיב, לא חנק את המתלוננת, והחבלות נגרמו לה בצווארה במסגרת יחסית מין ביניהם. המתלוננת הכחישה קיום יחס מין, אולם בניגוד לטענתה זו, שלחה הודעה לאשתו של המשיב בה מסרה לה כי אכן קיימה עמו יחס מין בבוקר הגשת התלונה למשטרה.

בהתיחס לעבירה של שיבוש מהלכי משפט נטען כי ההודעות של המשיב למילון נכתבו בתגובה להודעות של שולחה לו המתלוננת מתוך חדר החקירה עת הייתה במצבה קשה עקב הלחצים שהופעלו עליה, וכי היא זו שניסתה לשבש את

במה שנוגע לאישום השבי נטען כי טריקת דלת הרכב על רגלה של המתלוונת נעשתה בטעות, ולא הייתה למשיב כוונה לפגוע בה.

בהתייחס לאישום הרביעי נטען כי מדובר באירוע חדש ספטMBER והמשיב שוחרר בגיןו, ומשכך אין בכך של אישום זה לבסס את בקשת המעצר הנוכחיית.

בשוליו הדברים נטען כי לאחר מעצרו של המשיב, נחקרה המתלוונת בחשד לגרימת נזק לרכבה של אשת המשיב.

צווין כי עם הגשת כתב האישום, הוריתי לבקשת המשיב על עירication תסקירות מעצר בעניינו. במסגרת התסקיר שהוגש לדין ביום 22.12.22, צוין שירות המבחן כי בהיעדר החלטה בדבר קיומן של ראיותلقאה אין בידו להעריך את הסיכון במצבו של המשיב או להערכת התנאים להפחיתה; עוד צוין כי התרשם מהחלופה שהוצאה, בפיקוח בני משפחתו, לא תהווה עבورو גורם מארגן ומצביע גובל.

דין והכרעה

ראיות לכואורה

כידוע, בדיון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתיית ראייתית לכואורה להרשותה הנאשם. לשם כך נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מביע על סיכון סביר להרשותה הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 **אבו עבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או לمشקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 18/916 **רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18)).

האישום הראשון - העבירה של תקיפה בין זוג הגורמת חבלה של ממש

המייחס למשיב במסגרת האישום הראשון מבוסס על הודעת המתלוונת מיום 13.11.22, בה פירטה את גרסתה לאירוע לפיה תקף אותה המשיב. המתלוונת מסרה עוד כי סיפרה לחברתה, אורין בן שושן, על האירוע, וכן התקשרה למועד המשטרה. כן מסירה המתלוונת כי אחוותה של המשיב הייתה אף היא ברכב בו נסע המשיב,อลם המתלוונת לא ראתה מי נהג; בתשובה לשאלת מסירה המתלוונת כי המשיב פסול לנהייה. בהודעתה מיום 14.11.22 סיירבה המתלוונת להשיב לשאלת מי נהג ברכב, מאחר והוא "לא מגישה תלונה על נהגה ללא רישיון", וכן הסבירה כי מסירה שאחוותו של המשיב הייתה ברכב, כי לא רצתה לסבול אותו.

המשיב, בחקירהו מיום 13.11.22, שלל את הטענה כי תקף את המתלוונת, טען כי קיימו יחסי מין, ויתכן כי המקור

לחבלות בצווארה הוא אחיזתו בצווארה במהלךם. עוד טען כי לא היו ביניהם אירועי אלימות, וכי המתלוונת רוצה לסבר אותו לנוכח רצונו לשוב לאשתו.

בהודעתה מיום 14.11.22 שללה המתלוונת את טענת המשיב כי הם קיימו יחסי מין ביום האירוע. למතלוונת הוצגה הودעה שכתבה לאשתו של המשיב, לפיה שכבה המתלוונת עם המשיב ביום האירוע לאחר שנדרף ממנו הריח של אשתו אשר לא הפסיקה להתקשר אליו; המתלוונת אישרה שכתבה את הודעה לאשתו של המשיב, אולם עמדה על טענתה כי תוכנה אינם נכונים. כן טענה שלא רצתה להגיש תלונה, אולם הגיעה למסקנה שהיא ל'דרך אחרת ואני חיבת להתלוון כדי לסייע את הסיפור הזה איתנו כי אני יודעת ששם דבר לא יעזור אותו מהגיע אליו'.

אכן, עולה קושי בגרסתה של המתלוונת, ואין חולק על כך שהמתלוונת מסרה פרטים אישיים אשר נסתרים בראשות אחרות: כך, מסרה המתלוונת כי אחותו של המשיב נסעה עמו ברכבת, והסבירה שעשתה כן על מנת שלא לסבר אותו; כמו כן, לוגסתה של המתלוונת, שלחה לאשתו של המשיב הודעה לפיה המתלוונת שכבה עם המשיב, חרף העובדה כי לדבריה הדבר אינם נכונים;

בנוספ', בהודעתה מיום 13.11.22 הודהה המתלוונת כי לגבי האישום הרביעי, מסרה בהודעתה מיום 15.9.22 שהמשיב הגיע למקום העבודה שלה כדי לחתת ממנה כרטיס אשראי ושללה כי איים עליה, למרות שטענות אלה אין נכונות, ועשה כן "כי אני לא רציתי לסבר אותו".

בנוספ' לכך, כפי שציין ב"כ המשיב, מהודעתה של המתלוונת עולה כי אף היא קינהה למשיב, ועליה תסכול רב שלה ממערכת היחסים עמו, על רקע סברתה כי התחדשה מערכת היחסים ביןו לבין אשתו. הדברים מוצאים ביטוי גם בתכתיות ה"וואטסאפ" בין השניים במועד החקירה.

בנסיבות אלה, בהן לא היססה המתלוונת למסור פרטים שאינם עולמים בקשר אחד עם האמת, אף לוגסתה; וכן על רקע מורכבות מערכת היחסים ביןה לבין המשיב - יש להתייחס לוגסתה בזיהירות, ונדרשת תמיימה ראייתית לטענתה בדבר האלים שהפעיל כלפי המשיב (חנייתה).

אכן, בחומר החקירה מספר חיזוקים לוגסת המתלוונת:

חברתת של המתלוונת, אוריין, אשר הייתה עמה בחלקו השני של האירוע, תומכת בוגרסתה. לדברי אוריין, העולים מזכיר שנרשם ביום 14.11.22, הגעה לביתה של המתלוונת לאחר שזו הזעיקה אותה מיד לאחר חלקו הראשון של האירוע הנטען; **אוריין ראתה את המתלוונת כשהיא נסערת, והמתלוונת סיירה לה כי המשיב חנק אותה, והראתה לה את הסימנים בצווארה.**

תמיicha נוספת בוגרסתה של המתלוונת ניתן למצוא בהודעתה של אחותה, מעין יideal, מיום 22.11.15.

האחות מסרה כי ביום האירוע התקשרה אליה המתלוונת כשהיא נסערת, ואמרה לה שהמשיב הגיע לביתה, חנק אותה ונטל את מפתחות רכבה. עוד הוסיפה אחותה של המתלוונת כי המשיב שולט במתלוונת "בצורה מוחלטת והוא פחדה ממנו מאד והוא עדין פוחדת ממנו".

לפי דו"ח הפעולה של השוטרת מעין בנימין מיום 13.11.22, התקשרה השוטרת למתלוונת, והאחרונה נשמעה "נסערת ולא מפוקשת עם קול מעט רועד". משנפגשו, ציינה השוטרת כי "הבחןתי באשה מפוחדת רועדת ללא הפסקה נסערת ומגנמת מרוב פחד. הבחןתי גם בסימן אדם בצוואר ... מסרה כי [המשיב] לא עשה לה כלום למרות שפתח גופה אומרת אחרת". חברתה של המתלוונת, אוריין, התערבה בשיחה ואמרה שהמתלוונת עושה טעות; בהמשך מסרה אוריין לשוטרת כי "מדובר באירוע אלימות ואובססיות מאד קשה", וכן מסרה כי המתלוונת סיפרה לה שהמשיב הגיע הביתה וחנק אותה. בהמשך מסרה המתלוונת לשותרת כי היא מבינה שאם תתלוון נגד המשיב היא "תגמור לו את החיים כי בטוח יכנס לכלא ולא בא לה שזה יהיה בגלה".

טעון ב"כ המשיב כי גרסת המתלוונת שקרית, ומקרה ברצונה לנ��ם במשיב על שחרר למערכת יחסים עם אשתו. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם הרושם הבורר העולה מחומר החקירה, לפיו לא הייתה מעוניינת המתלוונת להפליל את המשיב; ההיפך הוא הנכון. **המתלוונת מנסה ככל יכולתה לצמצם מאחריותו ומחלקו ביצוע עבירות.**

כמפורט לעיל בדו"ח הפעולה של השוטרת מעין בנימין, נמנעה המתלוונת נמנעת מלספר לשוטרת על מעשה האלימות של המשיב כלפייה. כמו כן, תיעוד מצלמת הגוף של השוטרת (מונה 50:12 ואילך) הפגשת במתלוונת כשהיא יושבת ברכב, מעלה כי המתלוונת כלל אינה נלהבת להגיע למשטרה ולהגיש תלונה. הדבר מזמין ביטוי גם בדו"ח הפעולה מיום 13.11.22, כמפורט לעיל.

גם בתמליל שיחתה למוקד 100 (מצרך מיום 14.11.22), מסרה המתלוונת רק כי המשיבלקח את הרכב. בהמשך אמרה "אני חיבת נידת הוא ירצה אותי...".

כמו כן, כאמור לעיל, שתי נקודות בהן לא אמרה אמת המתלוונת - במה שנוגע לנהיגתו של המשיב ברכב, וכן בהתייחס למעשה באישום הרביעי - מקרים ברצונה לגונן על המשיב כדי לא לסבכו.

אוסף כי המורכבות העולה ממערכת היחסים הטעונה בין המתלוונת לבין המשיב, על רקע מערכת היחסים בין לבין אשתו כפי שראתה אותה המתלוונת, עשויה להסביר את העובדה כי המתלוונת טענה כאמור בפני אשתו של המשיב כי קיימה עמו יחסים ביום הגשת התלונה, בעוד לגרסתה בחקירה הדבר לא אירע.

סיכוםו של דבר - מצאתי כי גרסת המתלוונת תוק בחינותה על רקע המורכבות שתוארה, ולונוכח התמייניות שנמצאו לה, יש בה כדי לבסס קיומן של ראיות לכואורה לעבירה של תקיפה בגין זוג הגורמת חבלה של ממש.

האישום הראשון - העבירה של שיבוש מהלכי משפט

במה שנוגע לעבירה של שיבוש מהלכי משפט, טוען המשיב בחקירה מיום 16.11.22 כי לאשלח למתלוונת את ההודעות במטרה שלא ת תלונן במשטרה, אלא בתגובה להודעתה שלה בהן מסרה לו כי לאאפשרים לה לעזוב את תחנת המשטרה, וכי הוא יודע שמשטרת רמלה "מנסה לקבר אוותי בכל מחיר".

על רקע זה טוען ב"כ" המשיב כי לא מדובר במצב בו המשיב מנסה מיזמתו להשפיע על המתלוונת במטרה להנאה מלמסור תלונה במשטרה, כי אם היוזמה היא של המתלוונת דזוקא, אשר פונה למשיב ומשתפת אותו במצוותה.

עיוון בשיטת ה"וואטסאף" בין המשיב לבין המתלוונת מעלה כי המשיב הוא זה שפנה ראשון למתלוונת בבקשתו שתתකשר אליו, וחזר ופנה אליה מספר פעמים, שלא עשתה כן. בהמשך, מסרה המתלוונת למשיב כי החוקר לווח עליה. המשיב הורה למתלוונת שתודיעו לאמה "שלא דבר", ובהמשך הורה לה מספר פעמים לлечת הביתה, כי "הם סתם מנסים לקבר אותי", הנחה אותה לא לענות על שום דבר, ובהמשך הורה לה למחוק את כל השיחות. כמו כן, תידרך המשיב את המתלוונת לומר כי היה ביניהם ויכוח לגבי הרכב, ו"חוץ מזה קלום", ומתלוונת נלחצה והתקשרה למשטרה כי חשבה שהמשיב לא יחזור לה את הרכב.

אכן, בין לבין מוסרת המתלוונת למשיב כי היא נמצאת במצווקה בחקירה, ואף אומرت לו שהמשטרה מתחפש אותה ושיצא מרמלה. אולם אף אם המתלוונת נוטלת חלק פעיל בקטעים מהשיחה, אין בכך כדי לבטל את משמעות הדברים הנכתבים על ידי המשיב ופורטו לעיל, המהווים, כפשטם, אמריות שנועדו לכואורה להכשיל את הליך החקירה בעת שהמתלוונת מצויה בתחנת המשטרה לצורך מסירת עדות אשר עשויה להפלוilo.

טענות המשיב בעניין זה שמורות לו להליך העיקרי, אולם לצורך של ראיות לכואורה, **אני קובע כי יש בריאות כדי לבסס סיכוי סביר להרשות המשיב בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.**

האישום השני

גם במה שנוגע לaiישום זה, מתבססת התביעה על האמור בהודעתה של המתלוונת מיום 13.11.22. בהודעתה מסרה המתלוונת כי המשיב ترك את דלת הרכב בחזקה על רגליה, **הייא בכתחה מכאב**, ולאחר מכן אמר לה המשיב שהוא מצטער, ביקש ממנו סליחה והיא סלחה לו. כתוצאה מהמעשה נגרמה למתלוונת חבלה ברגליה.

בהודעתה מיום 14.11.22 טענה כי המשיב ترك את הדלת **"בכוונה בעצבים**, וגרם לי לחבלות ברגל אך [יתכן והכוונה לאיר" - א.ו.] מכיה יכולה להיות בלי כוונה".

המשיב, בהודעתו מיום 13.11.22, שלל קיומו של אירוע כאמור. בהמשך אמר כי יתכן וסגר על המתלוונת את דלת הרכב בלי כוונה.

בחומר החקירה תМОנות של חבלה של ממש שנגרמה למתלוֹנת ברגלה בעקבות האירוע.

יצוין כי העובדה שהמשיב התנצל לאחר האירוע עשויה להתיישב הן עם מעשה בלתי מכון מצדך.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים בעניין זה, אני קובע כי כי בהינתן גרסת המתלוֹנת לפיה ترك המשיב את דלת הרכב "בכוונה בעצבים", ובחיזוק שנמצא לגרסה בדמות תМОונת חבלה המשמעותית שנגרמה ברגלה, **העמידה המבוקשת ראיות לכואורה לביטוס הנטען באישום השני.**

עלילות המעצר

מעשי של המשיב, להם נמצאו ראיות לכואורה, מבוססים עלית מעוצר ממשית של מסוכנות. מדובר במספר מעשי אלימות שביצע לכואורה המשיב כלפי המתלוֹנת, לארוך תקופה של מספר חודשים, תוך שהוא גורם לה חבלות. מעשי האלימות נעשו בחלקם על רקע קנאתו של המשיב למתלוֹנת. אך גם מעשי האיומ המזוהים למשיב במסגרת האישום הרביעי - עת הגיעו למקום העבודה תוך שהוא דורש כי תעוזב את עבודתה לאחר ששמע קול של גבר העובד עמה - אשר מעידים, בנסיבות בהם בוצעו, על אובייסיביות רבה. כל אלה מהווים גורמים המעצימים את המסוכנות הנשקפת מן המשיב כלפי המתלוֹנת.

אכן, כפי שצין בא כהו, שוחרר המשיב לאחר האירוע נשוא האישום הרביעי בחודש ספטמבר. עם זאת, במסגרת בוחינת טيبة ועוצמתה של המסוכנות הנשקפת מן המשיב, אין כל מניעה לבחון גם את נסיבותו של אישום זה במסגרת מכלול האישומים העומדים נגדו בכתב האישום שהוגש עתה.

כמו כן, לחובת המשיב הרשעה קודמת, אשר אף בה יש כדי ללמד על מסוכנותו. מדובר בהרשעה מחודש פברואר 2022 בעבירות של תקיפת בן זוג, חבלה בمزיד ברכ卜, איומים והפרת הוראת חוקית, בגיןהណון המשיב למאסר בפועל וכן למאסר מוותנה, שהינו בר הפעלה בתיק זה. נוסף על כך, תלוי ועומד נגד המשיב כתב אישום המיחס לו שתי עבירות של סחר בסמים.

בנוסף לעילת המעצר של מסוכנות, כמה בעניינו של המשיב עלית מעוצר של חשש ממשי לשיבוש הליכים, על רקע המיחס לו במסגרת האישום הראשון.

בנסיבות העניין, ככל שתעמדו על הפרק אפשרות לבחינת שחרורו של המשיב, יש לתת את הדעת למספר נתונים המציגים בחינה מוקפדת של יכולתו לעמוד בתנאי שחרורו: העובדה כי במסגרת האישום הראשון נהג לכואורה המשיב כשהוא בפסילה; הרשעתו הקודמת בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית; והעובדה כי ביצע לכואורה את המיחס לו חרב קיומו של מאסר מוותנה המרחקף מעל ראשו.

לביקשת ב"כ המשיב, ובהמשך לתסקירות המעוצר שהוגש, יוכן תסקירות משללים. במסגרת התסקירות מתבקש השירות המבחן לבדוק אפשרות שחרורו של המשיב לכהילה טיפולית לגמilia, וזאת ללא שבית המשפט נוטע כל מסמרות בעניין זה.

דין המשריך יקבע ליום 15.1.23 בשעה 11:30.

המשיב יובה באמצעות שב"ס.

שירות המבחן יגיש תסקירות משללים עד ליום 12.1.23.

המציאות תעביר את החלטה לשירות המבחן.

באישור הצדדים שניתנה בדיון שנערך לפני, ניתנת החלטה זו בהיעדר הצדדים, והמציאות תעבירה לבאי כחם.

המציאות מתבקשת להזכיר לבקשת את שני תיקי החקירה.

ניתנה היום, ג' טבת תשפ"ג, 27 דצמבר 2022, בהיעדר הצדדים.